

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/139/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010220
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6916010220.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka na neverejnom zasadnutí konanom 10.01.2017 prejednal sťažnosť okresného prokurátora a obžalovaného H. V. proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota z 08.12.2016 sp. zn. 2T/60/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. z r u š u j e napadnuté uznesenie vo výroku o prepustení obžalovaného U. V., nar. XX.XX.XXXX z väzby na slobodu.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obžalovaného U. V. o prepustenie z väzby na slobodu z a m i e t a .

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka n e n a h r á d z a .

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného H. V., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Vyššie označeným uznesením okresný súd na hlavnom pojednávaní podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. s použitím § 79 ods. 2, 3 Tr. por. prepustil obžalovaného U. V. z väzby na slobodu.

Podľa rovnakých procesných ustanovení zamietol žiadosť obžalovaného H. V., ktorou sa domáhal prepustenia z väzby na slobodu, pričom podľa § 80 ods. X písm. c) Tr. por. jeho väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Svoje rozhodnutie okresný súd v podstate odôvodnil tým, že obžalovanému U. V. bol uložený podmienený trest odňatia slobody s primeraným obmedzením a teda dôvody väzby u neho už pominuli. V súvislosti s výrokom týkajúcim sa obžalovaného H. V. uviedol, že tomuto bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a naďalej u neho trvajú dôvody väzby, ako boli podrobne zdôvodnené v rozhodnutiach okresného a krajského súdu. Vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu nahradenie väzby u neho dohľadom probačného a mediačného úradníka nepovažoval za dostatočné.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podali okresný prokurátor a obžalovaný H. V. sťažnosti, ktoré následne aj písomne odôvodnili.

Okresný prokurátor v podstate argumentoval tým, že na obžalovaného U. V. bola podaná obžaloba pre zločin lúpeže a o tejto veci nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté, keď v prípade uznania viny mu hrozí uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Aj keď už bolo vykonané dokazovanie, v danom prípade sú naďalej dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. tak, ako je to konštatované vo všetkých rozhodnutiach prvostupňového a druhostupňového súdu. Obžalovaný U. V. vo zvýšenej miere

požíva alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých pácha násilnú trestnú činnosť a je tak daná obava, že by sa dopustil podobnej trestnej činnosti opäť poškodenému D.. K..

Z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a ponechal obžalovaného vo väzbe z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Obžalovaný H. V. v písomných dôvodoch uviedol, že poškodený M. A. bol v čase činu v stave ťažkej opilosti, ktorá je evidentná aj z kamerového záznamu z baru. Vzhľadom na to, že zo znaleckého posudku z odboru chirurgie vyplynulo, že sťaženie obvyklého spôsobu života u poškodeného trvalo 6 dní, jeho skutok mal byť kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 Tr. zák.

Pokiaľ ide o zločin vydierania, tak tohto sa nedopustil, pričom ani z obžaloby nie je zrejmé, ktorým skutkom sa ho mal dopustiť. Poškodený D.. K. počas celého prípravného konania a potom aj na hlavnom pojednávaní neustále menil svoju výpoveď a tvrdenia tohto poškodeného nepotvrdili ani vypočutí svedkovia. Tento poškodený podal trestné oznámenie v stave ťažkej opilosti, v ktorej sa dostavil aj na hlavné pojednávanie a neustále menil svoju výpoveď. Z tohto dôvodu je jeho výpoveď preto nedôveryhodná. Poškodený M. A. sa zdržiava na neznámom mieste a bolo po ňom vyhlásené pátranie pre nenastúpenie do výkonu trestu.

Keďže väzba je výnimočným opatrením a nemá nahrádzať trest, je toho názoru, že je možné jeho väzbu nahradiť dohľadom probačného a mediáčného úradníka v súbehu s ďalšími obmedzeniami a povinnosťami. Z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu s tým, že po prepustení sa dostaví na všetky úkony a prijme všetky obmedzenia, ktoré mu budú uložené.

Krajský súd na podklade sťažností podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutých uznesení ako i konania, ktoré im predchádzali a zistil, že len sťažnosť okresného prokurátora je v celom rozsahu dôvodná.

V rámci prieskumnej povinnosti dospel totiž k záveru, že ďalšie pretrvávanie väzby u oboch obžalovaných je aj v súčasnosti plne opodstatnené. Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 08.12.2016 sp. zn. 2T/60/2016 bol U. V. uznaný za vinného zo zločinu vydierania v spolupáchateľstve podľa § 20, § 189 ods. 1 Tr. zák. a obžalovaný H. V. bol uznaný za vinného z rovnakého zločinu a tiež aj z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. U. V. bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov. Obžalovanému H. V. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku však ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré smerovalo do viny a trestov u oboch obžalovaných. V dôsledku odvolania krajský súd na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.01.2017 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôvodom tohto procesného postupu bola skutočnosť, že okresný súd výpovede svedkov, ktorí v prípravnom konaní obžalovaných jednoznačne usvedčovali zo spáchania závažnej trestnej činnosti, vyhodnotil nesprávne, v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Aj po zrušení rozsudku okresného súdu tak zostalo vážne a naďalej až kvalifikované podozrenie, že sa obaja obžalovaní dopustili aj skutku kvalifikovaného podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a obžalovaný H. V. aj zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zák., za ktoré hrozí U. V. trest odňatia slobody na 3 až 8 rokov a obžalovanému H. V. vo výmere 4 až 10 rokov.

Naposledy odvolací súd rozhodoval o väzbe obžalovaných uznesením zo 16.08.2016 sp. zn. 5Tos/77/2016, pričom od tohto rozhodnutia nedošlo k žiadnej zásadnej zmene, týkajúcej sa väzby oboch obžalovaných.

Okrem spomenutého dôvodného podozrenia ako jedného z predpokladov ďalšieho trvania väzby, je v posudzovanej veci splnená aj ďalšia podmienka väzobného stíhania obžalovaných, a to existencia konkrétnych väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b), c) Tr. por., ktorých existenciu nakoniec správne konštatoval aj krajský súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach sp. zn. 2Tpo/37/2015 z

09.12.2015, 2Tpo/17/2016 zo 14.04.2015 a 5Tos/48/ zo 14.06.2016 konštatoval, že povaha a charakter trestnej činnosti obžalovaných a ich osoby nedávajú žiadnu záruku, že by účel väzby u nich bolo možné dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka, resp. iným substitučným inštitútom.

Krajský súd sa tak nemohol stotožniť s názorom okresného súdu, že dôvody väzby u obžalovaného U. V. pominuli s odôvodnením, že mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplynulo, že vo veci je potrebné doplniť dokazovanie za účelom náležitého a objektívneho posúdenia stavu veci a obmedzenie osobnej slobody u obžalovaných je preto naďalej dôvodné. Výpoveďami oboch poškodených totiž vôbec nebolo rozptýlené dôvodné podozrenie, že obaja obžalovaní sa dopustili konania voči nim spôsobom, ako to bolo ustálené v obžalobnom návrhu. Zavinenie oboch obžalovaných sa tak javí byť doposiaľ ako dostatočné pre ich väzobné trestné stíhanie.

Riziko, t.j. dôvodná obava, že by obvinení v prípade prepustenia na slobodu konali spôsobom uvedeným v § 71 ods. 1 písm. b), c) Tr. por., teda prevyšuje substitučné inštitúty. Doterajšia väzba u obžalovaných stíhaných pre závažné zločiny, za ktoré im hrozí uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, nie je preto v súčasnom štádiu trestného konania - po zrušení pôvodného rozsudku, zjavne neprimeraná v porovnaní s tými inštitútmi, ktoré použil prvostupňový súd a tiež jej prípadným nahradením dohľadom probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení.

Z týchto dôvodov krajský súd, akceptujúc aj odôvodnenie sťažovateľa, potom zrušil napadnuté uznesenie ohľadne U. V. a vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

V súvislosti s námietkami obžalovaného H. V., krajský súd konštatuje, že žiadosťou z 08.08.2016 došlo na Krajskú prokuratúru v Banskej Bystrici 11.08.2016, obžalovaný opäť požiadal o prepustenie z väzby argumentujúc tým, že sa stala vážna procesná chyba, keď bol preložený do cely, v ktorej už nebol realizovaný aj dôvod väzby - kolúzneť, a to napriek tomu, že krajský súd uznesením zo 14.06.2016 zrušil prvostupňové rozhodnutie okresného súdu z 19.05.2016. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že z obsahu spisu vyplynulo, že od 08.06.2016 do 29.07.2016 skutočne došlo k procesnému pochybeniu, keď bez právoplatného rozhodnutia bola totiž v uvedenom období vykonávaná väzba u sťažovateľa bez kolúznych dôvodov - písm. b) § 71 Tr. por., ktorá skutočnosť bola ale výlučne na prospech obžalovaného. Nebolo teda zhoršené jeho postavenie a pozícia, ako sa mylne sťažovateľ domnieva. Postup prokurátora a okresného súdu pri rozhodovaní o žiadostiach obžalovaného H. V. (ako aj obžalovaného U. V.), ktorými sa domáhali prepustenia z väzby, bol procesne správny a všetky práva obžalovaných boli zachované.

Keďže sťažnosť H. V. bola neopodstatnená, krajský súd ju ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.